

Roggeman Frans-Cesar

Zelee 13 november 1919
Emsdetten (D) 21-07-1944

opgeëiste

Frans-Cesar Roggeman wordt geboren te Zelee op 13 november 1919 in het gezin van Jules-Leopold en Bertha-Rosalie Heyman. De weduwnaar had reeds een dochter uit een vorig huwelijk: Augusta-Theresia (°1907). Naast Frans worden er nog kinderen geboren: Rachel-Cesarina (°1912), Maria-Emma (°1923) en Alphonsus-Cesar (°1924).

In 1939 schrijft Frans zich in op de militielijsten. Hij wordt goed voor de dienst bevonden en wordt op 1 september, de dag van de 2^e mobilisatie, ingelijfd bij het 2^e linieregiment te Gent.

Hij maakt de 18-daagse veldtocht van het Belgisch leger mee en wordt na maandenlange gevangenschap door de

Duitsers in november 1940 vrijgelaten. Zo keert hij van uit Duitsland naar Zelee terug.

Het gezin Roggeman-Heyman woont vooraan op de Gentssteenweg. Blijkbaar is Frans tijdens de oorlog werkloos. Hij wordt door de Duitsers opgeëist om in Duitsland te gaan werken.

Zo komt hij te Emsdetten in Duitsland terecht. Deze stad ligt in het noorden tussen de grotere steden Münster en Osnabrück. Hij wordt er ziek. Zijn broer Alphons die blijkbaar ook ter plaatse is geeft hem nog bloed maar tevergeefs. Frans overlijdt op 21 juli 1944, onze nationale feestdag. Hij wordt ter plaatse op een "*Friedhof*" begraven.

In het kruis is onze zaligheid.
†
BID VOOR DE ZIEL
van
Frans Cesar ROGGEMAN
zoon van
Jules en Bertha Heyman,
geboren te Zelee, den 13 November 1919, en godvruchtig overleden te Emsdetten in Duitsland, den 21 Juli 1944,
gesterkt door de laatste Heilige Sacramenten.

Als soldaat had hij zijn plicht gedaan. Na maandenlange gevangenschap keerde hij naar huis terug en hoopte nooit meer naar Duitsland te moeten terugkeeren. Hij werd verplicht er te gaan werken. En hij stierf er. Zijn broeder gaf zijn bloed om hem te redden; het mocht niet baten. Hij werd door zijn werkmakkers ten grave gedragen, en rust nu in vreemde aarde. Hij was een voorbeeldige zoon, die zijn thuis liefhad en steunde. Hij was een flinke en plichtgetrouwe werkmán, gewaardeerd door zijn patroons en bemind door zijn gezellen.

God heeft hem vroeg tot zich geroepen. Wij buigen het hoofd voor zijn wilsbeschikking, met een gebroken hart, maar met de kristene overtuiging dat zijn regeling voor ons goed bedoeld is.

Bemindde ouders en beste familie, ik weet dat er reeds zooveel stille tranen zijn geweest om den jongen die nooit meer naar zijn geliefden thuis zal terugkeeren. Onderwerpt u aan Gods Voorzienigheid, en bidt voor mij, dat ik weldra door Gods barmhartigheid in het eeuwigdurende geluk wordt opgenomen. Het leven gaat zoo rap voorbij. Zorgt ervoor dat we elkander hiernamaals mogen terugvinden.

H. Hart van Jezus, ik heb betrouwen op U.
.....
Druk Odilon Bracke en Zoon, Zelee.

Op 3 maart 1949 wordt het stoffelijk overschot naar Zele overgebracht. Rond 17u30 wordt de kist in een rouwkapel in het gemeentehuis opgebaard. Na de lijkdienst de dag nadien wordt het stoffelijk overschot op het ereperk bijgezet.

Bronnen

COENE Frank, foto's, bidprentje
GEMEENTEARCHIEF Zele
QUINTYN Etienne, Tussen Pletwels en Bookhamers (Zele 1940-45), Eigen beheer (1981)